

mom. 4, 15 mom. 3 och 20 mom. 1 a) av sistnämnda konvention hänvisas till artikel 16, detta i förevarande konvention motsvaras av i artiklarna 10 mom. 4, 11 mom. 3 och 16 mom. 1 a) upptagna hänvisningar till artikel 12.

Bilaga E.

Rekommendation (nr 95) angående skydd vid havandeskap och barnsbörd.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 4 juni 1952 till sitt trettiofemte sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående skydd vid havandeskap och barnsbörd, vilken fråga utgör sjunde punkten på sammanträdet's dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation, avsedd att komplettera konventionen angående skydd vid havandeskap och barnsbörd (reviderad), 1952,

antager denna den tjuugoåttonde dagen i juni månad år nittonhundrafemtio-två följande rekommendation, vilken skall benämnas »rekommendation angående skydd vid havandeskap och barnsbörd, 1952» (Maternity Protection Recommendation, 1952).

I. Ledighet vid havandeskap och barnsbörd.

1. 1) Då så befines nödvändigt med hänsyn till kvinnans hälsa och eljest närhelst så är möjligt, bör den i artikel 3, mom. 2 av konventionen angående skydd vid havandeskap och barnsbörd (reviderad), 1952, stadgade ledigheten utsträckas till en sammanlagd period av 14 veckor.

2) Övervakande myndighet bör åga att för särskilda fall med stöd av läkarintyg föreskriva en ytterligare förlängning av den i mom. 4, 5 och 6 av artikel 3 i konventionen angående skydd vid havandeskap och barnsbörd (reviderad), 1952, stadgade ledigheten före och efter nedkomsten om och i den mån en dylik förlängning synes erforderlig för att skydda moderns och barnets hälsa, samt särskilt i händelse av förhandenvarande eller förutsebara abnorma förhållanden, såsom missfall och andra komplikationer före eller efter barnets födelse.

II. Förmåner vid havandeskap och barnsbörd.

2. 1) Såvitt möjligt, bör kontant ersättning som skall utgå jämlikt artikel 4 av konventionen angående havandeskap och barnsbörd (reviderad), 1952, fastställas efter en högre skala än den i konventionen angivna minimistandarden och uppgå till 100 procent av kvinnans tidigare arbetsinkomst, beräknad på sätt i och för socialförsäkringen föreskrives.

2) Såvitt möjligt, böra de hälso- och sjukvårdsförmåner, vilka skola utgå i enlighet med artikel 4 av nämnda konvention, omfatta såväl slutna som öppna vård av allmänpraktiserande läkare och av specialist, innefattande jämväl hembesök; tandvård; vård av utbildad barnmorska och annan förlossningsvård i hemmet eller å sjukhus; sjuksköterskevård i hemmet eller å

sjukhus eller annan sjukvårdsinrättning; vistelse å sjukhus eller annan sjukvårdsinrättning; läkemedel, tandproteser o. d. jämte övriga medicinska eller kirurgiska hjälpmedel; samt vård, som under lämplig medicinsk kontroll lämnas av andra legitimerade utövare av vård i samband med havandeskap och barnsbörd.

3) Hälso- och sjukvårdsförmåner böra syfta till att vidmakthålla, återställa eller förbättra den skyddade kvinnans hälsa samt förmåga att arbeta och tillgodose sina personliga behov.

4) De institutioner eller myndigheter, som äro ansvariga för tillhandahållandet av hälso- och sjukvårdsförmånerna, böra på lämpligt sätt söka förmå kvinnorna att utnyttja de allmänna hälsovårdsanordningar, som ställas till deras förfogande av offentliga myndigheter eller av andra, av dessa myndigheter erkända organ.

5) Därutöver må den nationella lagstiftningen kunna uppdraga åt sådan institution eller myndighet att vidtaga åtgärder till främjande av ifrågasvarande kvinnors och deras barns hälsa.

6) Andra natura- eller kontantförmåner, såsom spädbarnsutrustning eller bidrag till inköp av sådan, tillhandahållandet av mjölk eller särskilda bidrag till ammande mödrar etc., böra lämpligen utgå vid sidan av de i punkterna 2) och 3) nämnda förmånerna.

III. Anordningar för ammande mödrar och spädbarn.

3. 1) Då så är möjligt böra amningsraster utsträckas till sammanlagt minst 1 1/2 timme för arbetsdag; ändring i amningsperiodernas antal och längd bör medgivas, då behovet härav styrkes genom läkarintyg.

2) åtgärder böra vidtagas för inrättandet av lokaler för amning och spädbarnsvård under dagen, företrädesvis utanför de företag, där kvinnorna arbeta; såvitt möjligt böra åtgärder vidtagas för att dylika anordningar skola finansieras eller åtminstone ekonomiskt understödjas av samhället eller inom ramen för den obligatoriska socialförsäkringen.

3) Utrustningen och den hygieniska standarden av lokaler för amning och spädbarnsvård under dagen samt dagvårdspersonalens antal och kvalifikationer böra motsvara de krav, som angivits i vederbörligen fastställda anvisningar, och böra godkännas och övervakas av vederbörande myndighet.

IV. Skydd mot uppsägning.

4. 1) Såvitt möjligt bör den period före och efter nedkomsten, under vilken kvinna jämlikt artikel 6 av konventionen angående skydd vid havandeskap och barnsbörd (reviderad), 1952, icke må av arbetsgivaren avskedas, utsträckas att gälla från och med den dag, då kvinnan genom företett läkarintyg underrättat arbetsgivaren om sitt havandeskap, till och med minst en månad efter utgången av den ledighet i samband med havandeskap och barnsbörd, som angives i konventionens artikel 3.

2) Bland de skäl som berättiga till entledigande även under den period, då kvinnan eljest åtnjuter skydd däremot, må nämnas fall av allvarlig försummelse från den anställda kvinnans sida, inställande av företagets drift eller anställningskontraktets upphörande. Där företagsnämnd finnes, är det önskvärt att denna beredes tillfälle att yttra sig rörande sådant avskedande.

3) Under sin författningsenligt medgivna frånvaro från arbetet före och efter nedkomsten, bör kvinnan äga rätt att räkna tjänstetid och bibehållas vid sin rätt att återinträda i sitt tidigare arbete eller i motsvarande arbete med samma lön.

V. Skydd för anställda kvinnors hälsa före och efter nedkomsten.

5. 1) Natt- och övertidsarbete bör vara förbjudet för havande och ammande kvinnor, och deras arbetstid bör vara förlagd så, att tillräckliga viloperioder tillförsäkras dem.

2) Anställning av en kvinna i ett arbete, som enligt vederbörande myndighets beprövande finnes kunna äventyra hennes eller barnets hälsa, bör förbjudas under havandeskapet och intill åtminstone tre månader efter nedkomsten eller längre, om kvinnan ammar sitt barn.

3) Arbete som åsyftas i punkt 2) bör särskilt innefatta

a) allt tungt arbete

i) som innebär att lyfta, draga eller skjuta tyngre föremål; eller

ii) som kräver en oskäligen stor eller ovanlig fysisk ansträngning, däri inbegripna långa perioder av stående;

b) arbete, som fordrar särskild ansträngning att hålla balansen, ävensom

c) arbete med vibrerande maskiner.

4) Kvinna, som i vanliga fall är anställd vid arbete som av vederbörande myndighet befunnits hälsovådligt, bör, utan att behöva vidkännas minskning av löneförmåner, äga kräva förflyttning till annat slag av arbete, som icke är menligt för hennes hälsa.

5) Sådan rätt till förflyttning bör i särskilda fall vid havandeskap även tillkomma envar kvinna, som genom läkarintyg styrker, att en förändring av hennes arbete är nödvändig med hänsyn till egen och barnets hälsa.

Bilaga F.

Rekommendation (nr 94) angående samråd och samverkan mellan arbetsgivare och arbetare på företagsplanet.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 4 juni 1952 till sitt trettiofemte sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående samråd och samverkan mellan arbetsgivare och arbetare på företagsplanet, vilken fråga inbegripes under den sjätte punkten på sammanträdets dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation, vars bestämmelser äro avsedda att genomföras av de berörda parterna eller av de offentliga myndigheterna, i enlighet med vad som må befinnas lämpligt med hänsyn till de nationella förhållandena, antager denna den tjugosjätte dagen i juni månad år nittonhundrafemtiofva följande rekommendation, som skall benämnas »rekommendation angående samråd och samverkan mellan arbetsgivare och arbetare på företagsplanet, 1952» (Cooperation at the Level of the Undertaking Recommendation, 1952).